

מכון "אורח חיים החדשי" – ללימוד כל ספר "אורח חיים" – במעגל החודש
 שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך חלק אורח חיים"
 מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות "בן עולם הבא"

עמ"י

עש"ו

האם אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

ט

לחודש

אורח חיים החדשי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים

לכל החודש - ח' עמודים ליום

כל השנה "הלכות" ב"כל יום"

חובטת לו שהוא "בן עולם הבא"!

גלייז

ט

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. לידי מדות ישראל. לידי ודיעת התורה. ובהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

ט לחודש

המשך הלכות ברכת הפירות, סימן רב – דיני ברכת פירות האילן

ה. שקדים המרים כשהם קטנים מברך בורא פרי העץ גדולים ולא כלום דאזוקי מזקי וטעמא דמלתא דכשהם קטנים עיקר אכילתם היא הקליפה ואינה מרה וכשהם גדולים עיקר אכילתם מה שבפנים והוא מר ואם מתקן על ידי האור או דבר אחר מברך בורא פרי העץ:

ו. צלף (פירוש צלף מין אילן שעלין שלו ראויים לאכילה ויש בעליו כמין תמרים. אביונות הוא הפרי מהצלף וקפריסין הן קליפה שסביב הפרי קליפות האגוזים) על העלין ועל התמרות ועל הקפריסין בורא פרי האדמה ועל האביונות שהם עיקר הפרי בורא פרי העץ:

ז. תמרים שמיעכן ביד ועשה מהם עיסה והוציא מהם גרעיניהם אפילו הכי לא נשתנית ברכתן ומברך עליהם בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש. הגה: ולפי זה הוא הדין בלטווערן הנקרא פאוידל"א מברכין עליהם בורא פרי העץ ויש אומרים לברך עליהם שהכל (תרומת הדשן סימן כ"ט ובית יוסף בשם הטור) וטוב לחוש לכתחלה לברך שהכל אבל אם בירך בורא פרי העץ יצא כי כן נראה עיקר:

ח. דבש הזב מהתמרים מברך עליו שהכל וכן על משקין היוצאין מכל מיני פירות חוץ מזיתים וענבים מברך שהכל:

ט. סופי ענבים שאין מתבשלין לעולם וכן על הנובלות שהם תמרים שבשלם ושרפם החום ויבשו מברך שהכל:

י. פירות ששראן או בשלן במים אף על פי שנכנס טעם הפרי במים אינו מברך על אותם המים אלא שהכל והרא"ש כתב

דאפשר שאם נכנס טעם הפרי במים מברך בורא פרי העץ:

יא. מי שריית צמוקים ותאנים או מי בשולם מברך עליהם שהכל ויוצא גם להרא"ש אבל בברכה שלאחריהם יש להסתפק אם מברך בורא נפשות או אם מברך ברכה אחת מעין שלש כהרא"ש. ולכן ירא שמים לא ישתה אלא בתוך הסעודה או יאכל פרי משבעה מינים וגם ישתה מים כדי שיצטרך לברך ברכה אחת מעין שלש ובורא נפשות ואם משך המים והבדילם מהצמוקים הוה ליה יין ומברך עליו בורא פרי הגפן וברכה אחת מעין שלש והוא שיהיו צמוקים שיהיה בהם לחלוחית שאם ידרוך אותם יצא מהן דבשן אבל אם כשיעצרו אותם לא יצא מהם שום לחלוחית דבש לא:

יב. כל הפירות שטובים חיים ומבושלים כגון תפוחים ואגסים בין חיים בין מבושלים מברך בורא פרי העץ ואם אין דרך לאוכלם חיים אלא מבושלים אכלם כשהם חיים מברך שהכל כשהם מבושלים בורא פרי העץ:

יג. אגוז גמור המטוגן בדבש ונקרא נואינד"ו (רוצה לומר נואי"ט) מברך עליו בורא פרי העץ:

יד. אגוז רך שמבשלים בדבש וקורין לו נוס מושקאד"ה מברך עליו שהכל. הגה: וכן אותם אגוזים שמבשלים בדבש בעודם ירוקים מברכים שהכל (רבינו ירוחם נתיב ט"ז חלק ב' ובית יוסף):

טו. על הסוקא"ר מברך שהכל וכן המוצץ קנים מתוקות שהכל:

טז. על פלפל וזנגביל יבשים ועל הקלאוו של גירופלי (רוצה לומר נעגלי"ך) וכל

כיוצא בזה שאין דרך לאכלם אלא על ידי הערובות אין מברך עליהם כלום:

יז. על אגוז מושקא"ט בורא פרי העץ על קניל"ה (רוצה לומר צימרינד"ד) בורא פרי האדמה:

יח. על פלפל וזנגביל כשהם רטובים בורא פרי האדמה. הגה: כל הפירות שיודע בהם שהם עיקר הפרי מברך עליהם בורא פרי העץ ושאינן עיקר הפרי בורא פרי האדמה ואם הוא מסופק בו אם הוא עיקר הפרי או לא בורא פרי האדמה. ואם אינו יודע מה הוא מברך שהכל (טור):

סימן רג – דיני ברכת פירות הארץ, ובו ח' סעיפים

א. על פירות הארץ מברך בורא פרי האדמה:

ב. על התותים הגדלים בסנה בורא פרי האדמה. הגה: דלא מקרי עץ אלא שמוציא עליו מעצו אבל מה שמוציא עליו משרשיו לא מקרי עץ והני כיון דכלה עצי לגמרי בחורף והדר פרח משרשיו מברכין עליו בורא פרי האדמה (טור ומרדכי בשם תשובת הגאונים):

ג. על המאוזי"ש בורא פרי האדמה:

ד. על פירות שמוציאין אילני סרק שהכל:

ה. בני אסא אף על גב דבישלן והויין כפירות אינו מברך אלא שהכל:

ו. על זנגביל שמרקחים אותו כשהוא רטוב בורא פרי האדמה ונראה דהוא הדין אם מרקחים אותו יבש כיון שעל ידי כך הוא ראוי לאכילה הזנגביל עיקר ומברך עליו בורא פרי האדמה:

ז. בשמים שחוקים ומעורבים עם סוקר הבשמים עיקר ומברך עליהם כדין ברכת אותם בשמים:

ח. צנון מברך עליו בורא פרי האדמה:

הנה מוכב פאן ספר ש"ש"ן ערוך אורח חיים מחולק לכל החודש. שמונה עמודים ליום. כך נמור כל אורח חיים מדי חודש בחדשו. וזוהי ה"היות "בן עולם הבא". נא לפרסם בכתבי פנסיות ובכתבי מדרשות. ובשמות. וכלל החברים וידידים. לזכות את הרבים ל"היות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "השקפה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים עמוד – עמוד א' זוכה ל'פנים צדיקים'!

סימן רד – דיני הברכות ליתר מאכלים, ובו י"ג סעיפים

א. על דבר שאין גידולו מן הארץ כגון בשר בהמה היה ועוף דגים ביצים חלב גבינה ופת שעפשה. ותבשיל שנשתנה צורתו ונתקלקל ונובלות שהם תמרים שבשלם ושרפם החום ויבשו ועל הגובאי ועל המלח ועל מי מלח ועל המרק ועל כמהין ופטריות ועל קורא, הגה: שהוא הרך הנתוסף באילן בכל שנה שקורין פלמיט"ו (טו). ועל לולבי גפנים ועל שקדים מתוקים שאוכלים אותם כשהם רכים בקליפיהם ועל חזיו והוא שחת ועל קרא היה ועל קימחא דשערי ועל שכר תמרים ושכר שעורים ועל מי שעורים שמבשלים לחולה ועל עשבי דדברא שאינם נזרעים ועל שבת שקורין אניט"ו (רוצה לומר אני"ס) ועל כמון וכסבור (דלטעמא עבידי ולא לאכילה) ועל החומץ שעירבו במים עד שראוי לשתות מברך שהכל:

ב. על החומץ לבדו אינו מברך כלום מפני שהוא מזיקו:

ג. ריחיה חלא (פירוש חומץ) וטעמיה חמרא חמרא הוא ומברך עליו בורא פרי הגפן:

ד. וכל שבני אדם נמנעים לשתותו מפני חמיצותו אין מברכין עליו בורא פרי הגפן (אלא שהכל):

ה. שמרי יין מברך עליהם בורא פרי הגפן נתן בהם מים אם נתן שלשה מדות מים ומצא ארבעה הוה ליה כיון מזוג ומברך בורא פרי הגפן ואם מצא פחות אף על פי שיש בו טעם יין קיוהא בעלמא הוא ואינו מברך אלא שהכל והיינו ביינות שלהם שהיו חזקים אבל יינות שלנו שאינן חזקים כל כך אפילו רמא תלתא ואתא ארבעה אינו מברך עליו בורא פרי הגפן ונראה שמשערים בשעור שמוזגים יין שבאותו מקום. הגה: ובלבד שלא יהא היין אחד מששה במים כי אז ודאי בטל (אגור):

ו. תמד שעושים מחרצנים שנותנים עליהם מים דינם כשמרים והני מילי כשנעצרו בקורה אבל אם לא נדרכו אלא ברגל אפילו נתן שלשה מדות מים ולא מצא אלא ג' או פחות מברכין עליו בורא פרי הגפן שיין הוא והמים נבלעים בזוגים ובמה שיוצא יש בו יין מרובה. הגה: זגים שנתנו עליהם תאנים לחזק כח היין אף על פי שהזגין הרוב מכל מקום כל כח התאנים

כמשקה ואין לברך בורא פרי הגפן (בית יוסף בשם התשב"ץ):

ז. השותה מים לצמאו מברך שהכל ולאחריו בורא נפשות רבות אבל אם חנקתיה אומצא ושתה מים להעביר האומצא אינו מברך לא לפניו ולא לאחריו:

ח. כל האוכלין והמשקין שאדם אוכל ושותה לרפואה אם טעמם טוב והחיק נהנה מהם מברך עליהם תחלה וסוף. הגה: אם אנסוהו לאכול או לשתות אף על גב דהחיק נהנה ממנו אינו מברך עליו הואיל ונאנס על כך (בית יוסף בשם אהל מועד והרא"ש):

ט. אכל מאכל או משקה של איסור מפני הסכנה מברך עליו תחלה וסוף:

י. דבש דבורים הרי הוא כשאר דבש ואינו מברך עליו אלא שהכל:

יא. חבושים או גינדא"ש או ורדים ושאר מיני פירות ועשבים שמרקחים בדבש הפירות והעשבים הם עיקר והדבש טפל אפילו הם כתושים ביותר הילכך מברך על חבושים וגינדא"ש בורא פרי העץ ועל עשבים בורא פרי האדמה ועל של ורדים בורא פרי האדמה. הגה: וכל מרקחת שאין בריאים רגילין בו אלא לרפואה מברכין עליו שהכל (בית יוסף בשם הרא"ש):

יב. כל שהוא עיקר ועמו טפילה מברך על העיקר ופטר את הטפילה וכל דבר שמערבין אותו לדבק או כדי ליתן ריח או כדי לצבוע התבשיל הרי זה טפילה אבל אם עירב כדי ליתן טעם בתערובות הרי הוא עיקר לפיכך מיני דבש שמבשלים אותם ונותנים בהם חלב חטה כדי לדבק ועושים מהם מיני מתיקה אינו מברך בורא מיני מזונות מפני שהדבש הוא העיקר. הגה: ונראה דהא דאם עירב כדי לתת טעם בתערובות שהוא עיקר היינו דוקא שיש שם ממשות מן הדבר הנותן טעם ודבר חשוב אבל בשמים שנותנין לתוך המרקחת אף על פי שהם נתינת טעם אין מברכין עליהם דבטלין במיעוטן אף על פי שנותנין טעם לכן נוהגין שלא לברך רק על המרקחת ולא על הבשמים שבהן:

יג. כל דבר שהוא מסופק בכרכתו יברך שהכל:

סימן רה – ברכת ירקות, ובו ה' סעיפים

א. על הירקות מברך בורא פרי האדמה ואפילו בשלם וכן כל פירות וקטניות

שטובים חיים ומבושלים מברך עליהם לאחר בישולם כברכתם הראויה להם קודם שבישל אבל קרא וסילקא וכרוב וכיוצא בהם שטובים מבושלים יותר מחיים כשהם חיים מברך שהכל ולאחר בישולם בורא פרי האדמה ותומי (פירוש שומים) וכרתי (פירוש פור"ט בלע"ז) כשהם חיים בורא פרי האדמה לאחר שבישולם שהכל. הגה: דמחשבי נשתנו לגריעותא ואפילו בשלם עם בשר ונשתבחו אין השבח מצד עצמן אלא מחמת הבשר שבהם (הר"י פרק כיצד מברכין):

ב. על המים שבישלו בהם ירקות מברך הברכה עצמה שמברך על הירקות עצמן אף על פי שאין בהם אלא טעם הירק והני מילי כשבשלם בלא בשר אבל אם בישלם עם בשר מברך עליו שהכל:

ג. אם סחטן אינו מברך על אותם משקין אלא שהכל:

ד. חתכן לחתיכות קטנות לא נשתנית ברכתן מפני כך:

ה. הלפת כשהוא חי מברך עליו שהכל אבל אם הוא מבושל או כבוש בחומץ או בחרדל בורא פרי האדמה:

סימן רו – דיני הפסק וטעות בברכת הפירות, ובו ו' סעיפים

א. בירך על פירות האילן בורא פרי האדמה יצא אבל אם בירך על פרי האדמה בורא פרי העץ לא יצא הילכך אם הוא מסופק בפרי אם הוא פרי העץ או פרי האדמה מברך בורא פרי האדמה ועל הכל אם אמר שהכל יצא ואפילו על פת ויין:

ב. היו לפניו פרי האדמה ופרי העץ וברך על פרי האדמה ונתכוין לפטור את פרי העץ יצא:

ג. כל אלו הברכות צריך שלא יפסיק בין ברכה לאכילה. הגה: יותר מכדי דבור (בית יוסף בשם שיבולי לקט). וצריך להשמיע לאזניו ואם לא השמיע לאזניו יצא ובלבד שיוציא בשפתיו ונאמרים בכל לשון ולא יברך ערום עד שיכסה ערותו במה דברים אמורים באיש אבל אשה יושבת ופניה של מטה טוחות בקרקע כי בזה מתכסה ערותה (ועיין לעיל סימן ע"ד סעיף ד'). ואפילו אם אינו ערום אם לבו רואה את הערוה או שראשו מגולה אסור לברך:

ד. כל דבר שמברך עליו לאכלו או להריח בו צריך לאוחזו בימינו כשהוא מברך:

הנה מובא פאן ספר שו"תן ערוף אורח חיים מחולק לפרק תחודש. שמונה עמודים ליום. כף יגמור פל אורח חיים מדי חודש בתדשו. ויופה להיות "בן עולם הבא". נא לפרקם בנתי פנסיות ובנתי מדרשות. ובשמחות. וכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "השקפה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה!" וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד ב זוכה לבנים צדיקים!

טז. שתה יין ומים אין לו לברך על המים בורא נפשות שברכת היין פוטר את כשם שבברכה ראשונה יין פוטר כל מיני משקים:

יז. ברכת שלשה אינה פוטר מעין שלשה שאם אכל דייסא אין ברכת המזון פוטר את אכל ביין ברכת שלשה פוטר את שאם בירך על היין ברכת המזון במקום על הגפן יצא והוא הדין אם בירך על התמרים ברכת המזון במקום על העץ יצא ואפילו לא אמר אלא ברכת הזן בין על היין בין על התמרים יצא ואם נזכר עד שלא חתם ברכת הזן יתחיל ועל שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ויסיים ברכה דמעין שלש:

יח. לא יכלול על הספק שום תוספת בברכה מעין שלש אף על פי שאינו מוסיף שם ומלכות. (פירוש כגון ששתה משקה ספק אם ברכתו על הגפן וכו' או בורא נפשות רבות וכו' לא יאכל דבר שברכתו בורא נפשות רבות ודבר שברכתו על העץ ויכלול עמו גם כן על הגפן ועל פרי הגפן כו' מספק) (תרומת הדשן וכן משמע במרדכי פרק כיצד מברכין) (ועיין לעיל סעיף ט"ז):

סימן טז – דין טעות וספק בברכת היין, ובו ג' סעיפים

א. לקח כוס של שכר או של מים ופתח ואמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם על דעת לומר שהכל וטעה ואמר בורא פרי הגפן אין מחזירין אותו מפני שבשעה שהזכיר שם ומלכות שהם עיקר הברכה לא נתכוין אלא לברכה הראויה לאותו המין ויש אומרים שאם לקח כוס שכר או מים וסבור שהוא של יין ופתח ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם על דעת לומר בורא פרי הגפן ונזכר שהוא שכר או מים וסיים שהכל יצא. הגה: וכל שכן אם היה בידו יין וסבור שהוא מים ופתח אדעתא לומר שהכל ונזכר ובירך בורא פרי הגפן שיוצא שהרי אף אם סיים שהכל יצא (טור):

ב. לקח כוס של שכר או מים ובירך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ותוך כדי דיבור נזכר שטעה ואמר שהכל נהיה בדברו וכך היתה אמירתו ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן שהכל נהיה בדברו יצא. הגה: ואם היו אחרים שותים גם כן ויין לפנייהם ודעתו גם כן על יין שהיה סבור שבכוסו יין ובירך בורא פרי הגפן ונמצא אחר כך שבכוסו

מים או שכר כשחוזר ושותה אחר כך יין אין צריך לחזור ולברך ויוצא בברכה שבירך על כוסו אף על פי שהיתה בטעות דהא דעתו היה לשתות גם כן שאר יין גם הוציא האחרים ששותין שם ולכן ברכתו ברכה (תשובת מהרי"ל סימן צ"ב, בית יוסף סוף סימן ר"ו):

ג. כל הברכות אם נסתפק אם בירך אם לאו אינו מברך לא בתחלה ולא בסוף חוץ מברכת המזון מפני שהיא של תורה:

סימן רי – האוכל פחות מכזית מזה דינו, ובו ב' סעיפים

א. האוכל פחות מכזית בין מפת בין משאר אוכלים והשוותה פחות מרביעית בין מיין בין משאר משקים מברך תחלה ברכה הראויה לאותו המין ולאחריו אינו מברך כלל ויש מסתפקים לומר שעל דבר שהוא כברייתו כגון גרגיר של ענב או של רמון שמברכין לאחריו אף על פי שאין בו כזית לכך נכון לזוהר שלא לאכול בריה פחות מכזית. הגה: ולא מקרי בריה אלא אם אכלו כמות שהוא אבל אם לקח הגרעין ממנו לא מקרי בריה (הר"י פרק כיצד מברכין ובית יוסף בשם רשב"א). ויש מסתפקים עוד בברכה אחרונה של יין אם מברכין אותה על כזית לכן טוב לזוהר שלא לשתות (אלא) פחות מכזית או רביעית:

ב. הטועם את התבשיל אינו צריך לברך עד רביעית ואפילו אם הוא בולעו ויש אומרים שאם הוא בולעו טעון ברכה ולא פטרו את הטועם אלא כשחוזר ופולט ואז אפילו על הרבה אינו צריך ברכה. הגה: וספק ברכות להקל:

סימן ריא – דיני קדימה בברת הפירות, ובו ו' סעיפים

א. היו לפניו מיני פירות הרבה אם ברכותיהם שוות ויש ביניהם ממין שבעה מקדים מין שבעה אף על פי שאינו חביב כמו המין האחר ואם אין ביניהם ממין שבעה מקדים החביב ואם אין ברכותיהם שוות אפילו יש בהן ממין שבעה כגון צנון וזית איזה מהם שירצה יקדים ואפילו אינו חביב ויש אומרים שגם בזה צריך להקדים החביב ונקרא חביב המין שרגיל להיות חביב עליו אפילו אם עתה חפץ במין השני:

ב. ולהרמב"ם אם היה מין אחד חביב לו יותר בין שברכותיהם שוות בין שאינם שוות בין שיש בהם ממין שבעה בין

שאינן בהם ממין שבעה מקדים החביב לו אז באותה שעה ואם אינו רוצה בזה יותר מבזה אם יש ביניהם משבעת המינים מברך עליו תחלה:

ג. הביאו לפניו דבר שברכתו בורא פרי העץ ודבר שברכתו שהכל, בורא פרי העץ קודמת שהיא חשובה שאינה פוטר את אלא דבר אחד. וכן בורא פרי האדמה ושהכל, בורא פרי האדמה קודמת. ואם הביאו לפניו פרי העץ ופרי האדמה, איזה מהם שירצה יקדים. ויש אומרים שבורא פרי העץ קודם:

ד. כל הקודם בפסוק ארץ חטה ושעורה קודם לברכה וארץ בתרא הפסיק הענין וכל הסמוך לו חשוב מהמאוחר ממנו לארץ קמא הלכך תמרים קודמים לענבים שזה שני לארץ בתרא וזה ג' לארץ קמא. הגה: ודוקא שאוכל ענבים כמות שהן אבל אם עשה מהם יין שקובע ברכה לעצמו בורא פרי הגפן חשובה והיא קודמת לברך עליו תחלה אבל מעשה קדירה מחמשת מיני דגן היא חשובה יותר מברכת היין. כל הנאמר סמוך לארץ קמא קודם למה שנאמר סמוך לארץ בתרא לאחר ששוה לו בסמיכה לארץ (טור):

ה. הא דחטה ושעורה קודמים דוקא כשעשה מהם תבשיל או פת אבל הכוסס חטה שברכתו בורא פרי האדמה אינה קודמת לברכת בורא פרי העץ. הגה: ברכת המוציא קודם לברכת בורא מיני מזונות וכל שכן לשאר ברכות (אגור) ואף על פי שהדבר השני חשוב או חביב עליו (וכן יש לדקדק מדברי הגהות מיימוני פרק ט' ומסמ"ק שהביא הטור וכל בו ובית יוסף בשם רמב"ם). וכל הא דאמרין דאחד קודם לחבירו היינו שרוצה לאכול משניהם לכן יש להקדים החביב או החשוב אבל אם אינו רוצה לאכול משניהם אינו מברך רק על זה שרוצה לאכול אף על פי שגם השני מונח לפניו (תרומת הדשן סימן ל"ב). וכל זה דצריך להקדים היינו דוקא לכתחלה אבל אם עבר ובירך על השני אם הברכות שוות יוצא ואין צריך לחזור ולברך על זה שהיה לו להקדים ובלבד שיהא דעתו גם כן עליו בברכתו (בית יוסף סימן ר"ו ובוה הסימן בשם רשב"א):

ו. היה לפניו תבשיל מקמח כוסמין ושבולת שועל ושיפון וגפן ותאנה ורמון כיון דמברך על התבשיל בורא מיני מזונות ברכתו קודמת אף על גב דהנך ממין ז' ואיזהו לאו ממין שבעה מכל מקום כיון

הנה מובא פאן ספר שו"ת ערוך אורח חיים מחולק לפי החודש. שמונה עמודים ימים. פה יגמור פל אורח חיים מדי חודש בתדוש. ויופה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בכתבי פנסיות ובכתבי מדרשות. ובשמות. והכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי "ימוד" ה"הכח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד ד זוכה לפנים צדיקים!

הלכות ברכת הבשמים

סימן רטז – דיני ברכת הריח, ובו י"ד סעיפים

א. אסור ליהנות מריח טוב עד שיברך קודם שיריח אבל לאחריו אין צריך לברך כלום:

ב. אם זה שיוצא ממנו הריח עץ או מין עץ מברך בורא עצי בשמים. ואם הוא עשב מברך בורא עשבי בשמים. ואם אינו לא מין עץ ולא מין עשב כמו המוסק מברך בורא מיני בשמים. ואם היה פרי ראוי לאכילה מברך הנותן ריח טוב בפירות והני מילי כשנטלו להריח בו או לאכלו ולהריח בו אבל אם נטלו לאכלו ולא נתכוין להריח בו אף על פי שהוא מעלה ריח טוב אינו מברך ועל כולם אם אמר בורא מיני בשמים יצא הילכך על כל דבר שהוא מסופק בו מברך בורא מיני בשמים על אגוז מוסקאט"ה ועל קנייל"ה וקלאו"ו וכל מיני בשמים שהם לאכילה מברך הנותן ריח טוב בפירות:

ג. על הורד ועל הקנמון שהוא עור הנדי ועל מי הורד ועל הלבונה והמצטיכי וכיוצא בהם בורא עצי בשמים:

ד. על שמן אפרסמון מברך בורא שמן ערב:

ה. שמן זית שכתשו או טחנו עד שחזר ריחו נודף מברך עליו בורא עצי בשמים:

ו. שמן שבשמו כמו שמן המשחה אם בעצי בשמים מברך בורא עצי בשמים ואם בעשבי בשמים מברך בורא עשבי בשמים. ואם היו בו עצים ובשמים מברך בורא מיני בשמים ואם סיננו והוציא ממנו הבשמים יש אומרים שמברך בורא שמן ערב ויש אומרים שאינו מברך עליו כלל דהוי ריח שאין לו עיקר וכיון שספק הוא נכון ליהדר מלהריח בו:

ז. סימלק וחילפי דימא מברך בורא עצי בשמים סימלק יש מפרשים רוסמארי"ן ויש מפרשים יאסמי"ן ויש מפרשים שהוא עשב שיש לו שלש שורות של עלין זו למעלה מזו ולכל שורה שלש עלין. וחילפי דימא הוא שבולת נרד שקורין אישפי"ק:

ח. סיגלי והם ויאול"ש בורא עשבי בשמים:
ט. נרגיס והוא חבצלת ויש אומרים שהוא לריי"ו אם גדל בגנה מברך בורא עצי

ב. אין המברך מוציא אחרים אלא אם כן יאכל וישתה עמהם ואז יוצאים בשמיעתן שמכוונים אליו אפילו לא יענו אמן:

ג. אין יוצא ידי חובתו בשמיעת הברכה אפילו יענה אמן אלא אם כן ששמעה מתחלתה ועד סופה ונתכוין לצאת בה ידי חובתו והמברך נתכוין גם כן להוציא ידי חובתו:

סימן ריז – בכל ברכה צריך להיות שם ומלכות, ובו סעיף אחד

א. כל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות אינה ברכה ואם דילג שם או מלכות יחזור ויברך ואפילו לא דילג אלא תיבת העולם לבד צריך לחזור ולברך דמלך לבד אינה מלכות:

סימן רטו – עניית אמן אחר הברכות, ובו ד' סעיפים

א. אין עונה אמן אחר ברכותיו אלא אחר שתי ברכות או יותר שהם סוף ברכות ונהגו לענות אמן אחר יהללוך ואחר ישתבח. הגה: ויש אומרים שאין עונין אמן רק אחר ברכת בונה ירושלים בברכת המזון וכן המנהג פשוט במדינות אלו ואין לשנות (תוספות ומרדכי ריש פרק שלשה שאכלו ומהרי"ק שורש ע"ב.) ובמקומות שנהגו לענות אמן אחר יהללוך וישתבח יענה גם כן אחר ברכת שומר עמו ישראל לעד (בית יוסף סימן נ"א):

ב. השומע אחד מישראל מברך אחת מכל הברכות אף על פי שלא שמע כולה מתחלתה ועד סופה אף על פי שאינו חייב באותה ברכה חייב לענות אחריו אמן אבל אם היה המברך אפיקורוס או כותי או תינוק או היה גדול ושינה ממטבע הברכות אין עונין אחריו אמן. הגה: ועונין אמן אחר עובד כוכבים אם שמע כל הברכה מפיו (הר"י פרק אלו דברים):

ג. והא דאין עונין אמן אחר תינוק דוקא בשעה שלומד הברכות לפני רבו שמותר ללמד לתינוקות הברכות כתקנן ואף על פי שהם מברכין לבטלה בשעת הלימוד אבל בשעה שהם מברכין לפטור את עצמן כיון דבני חינוך הם עונים אחריהם אמן וכן בשעה שאומרים ההפטורה בבית הכנסת:

ד. כל המברך ברכה שאינה צריכה הררי זה נושא שם שמים לשוא והרי הוא כנשבע לשוא ואסור לענות אחריו אמן:

דחשיבי דעבדי מינייהו פת ומברך עלייהו המוציא וברכת המזון קודמת אף על גב דלא עבדינהו פת:

סימן ריב – שהעיקר פוטר הטפל, ובו ב' סעיפים

א. כל שהוא עיקר ועמו טפילה (פירוש דבר בלתי נחשב) מברך על העיקר ופוטר את הטפילה בין מברכה שלפניה בין מברכה שלאחריה לא מבעיא אם העיקר מעורב עם הטפל אלא אפילו כל אחד לבדו ואפילו פת שהוא חשוב מכל אם הוא טפל כגון שאוכל דג מליח ואוכל פת עמו כדי שלא יזיקנו בגרונו מברך על הדג ופוטר את הפת כיון שהוא טפל. הגה: ויש אומרים אם הטפל חביב עליו מברך עליו ואחר כך מברך על העיקר (אגור בשם אור זרוע). הא דמברכין על העיקר ופוטר את הטפילה היינו שאוכלן ביחד או שאוכל העיקר תחלה אבל אם אוכל הטפל תחלה כגון שרוצה לשתות ורוצה לאכול תחלה כדי שלא ישתה אליבא ריקנא או שאוכל גודגוניות למתק השתיה מברך על האוכל תחלה אף על פי שהוא טפל לשתיה ואינו מברך עליו רק שהכל הואיל והוא טפל לדבר אחר (תרומת הדשן סימן ל"ה):

ב. מרקחת שמניחין על ריקינן דקים אותם ריקינן הוה טפילה למרקחת שהדבר ידוע שאין מתכוונים לאכול להם:

סימן ריג – מי שיוצא אם מוציא אחרים, ובו ג' סעיפים

א. על כל פירות ושאר דברים חוץ מפת ויין אם היו האוכלים שנים או יותר אחד פוטר את חבריו אפילו בלא הסיבה ומיהו ישיבה מיהא בעי דדוקא פת ויין בעי הסיבה ולדידן הוי ישיבה כמו הסיבה לדידה ולפי זה לדידן דלית לן הסיבה אין חילוק בין פת ויין לשאר דברים דבישיבה אפילו פת ויין אחד מברך לכולם ושלא בישיבה בשאר דברים נמי כל אחד מברך לעצמו. והא דאמרינן דאחד מברך לכולם בשאר דברים חוץ מן הפת הני מילי בברכה ראשונה אבל בברכה אחרונה צריכין ליחלק וכל אחד מברך לעצמו דאין זימון לפירות. הגה: ויש אומרים דבכל הדברים חוץ מפת ויין לא מהני הסיבה והוא הדין ישיבה לדידן (בית יוסף סימן קע"ד בשם הראב"ד) ולכן נהגו עכשיו בפירות שכל אחד מברך לעצמו:

הנה מובא פאן ספר שו"ת ערוך אורח חיים מחולק ל'חודש' שמונה עמודים י"ז. כף יגמור כל אורח חיים מדי חודש בתדוש. וזוהי ה'היות' 'בן עולם הבא'. נא לפרסם ב'בתי פנסיות וב'בתי מד'שות. וב'שמחות. וז'כל החברים ו'נדיים. ל'זכות את הרבים ל'היות' 'בן עולם הבא' על ידי 'לימוד' 'ה'קבה' כ'כל יום. שהוא 'תורה' ל'שמחה'!

ז'כל המזכה את הרבים ו' לחודש – עמוד ה' ז'זכה ל'בנים צדיקים!

בשמים ואם הוא גדל בשדה מברך בורא עשבי בשמים:

י. היו לפניו עצי בשמים ועשבי בשמים ומיני בשמים מברך על כל אחד ברכה הראויה לו. הגה: ואם בירך על כולם מיני בשמים יצא (טור ריש הסימן). ואם צריך להקדים של עץ לשל עשבי בשמים עיין לעיל סימן ר"א:

יא. הביאו לפניו הדס ושמן להריח בהם אם ברכותיהן שוות מברך על ההדס ופטר את השמן ואם אינם שוות מברך על ההדס תחלה:

יב. מברכין על המוגמר (פירוש בשמים שמשמים על הגחלים להריח בהם) משיעלה קיטור עשנו קודם שיגיע לו הריח אבל לא יברך קודם שיעלה קיטור העשן:

יג. המוגמר אם הוא של עץ מברך בורא עצי בשמים ואם של עשב בורא עשבי בשמים ואם של שאר מינים בורא מיני בשמים:

יד. המריח באתרוג של מצוה מברך עליו ויש אומרים שאינו מברך לכך נכון שלא להריח בו. הגה: יש אומרים דהמריח בפת חם יש לו לברך שנתן ריח טוב בפת (אבודרהם ובית יוסף יוסף סימן רצ"ו בשם אורחות חיים) ויש אומרים דאין לברך עליו (בית יוסף) לכך אין להריח בו:

סימן ריז – ברכת הבשמים והמוגמר, ובו ח' סעיפים

א. הנכנס לחנותו של בושם שיש בו מיני בשמים מברך בורא מיני בשמים ישב שם כל היום אינו מברך אלא אחת נכנס ויוצא נכנס ויוצא מברך על כל פעם ודוקא שלא היה דעתו לחזור אבל היה דעתו לחזור לא יברך:

ב. אין מברכין על הריח אלא אם כן נעשה להריח הילכך אין מברכין על בשמים של מתים הנתונים למעלה מהמטה שאינם אלא להעביר סרחונו של מת אבל נתונים למטה מברכין שאני אומר לכבוד החיים הם עשויים וכן אין מברכין על בשמים של בית הכסא ולא על שמן העשוי להעביר את הזוהמא:

ג. מוגמר שמגמרין בו את הכלים אין מברכין עליו לפי שלא נעשה להריח בעצמו של מוגמר אלא כדי ליתן ריח בכלים וכן המריח בכלים שהם מוגמרים אינו מברך לפי שאין עיקר אלא ריח בלא עיקר:

ד. בשמים של ערוה כגון קופה של בשמים תלוי בצוארה או אוחזת בידה או בפיה אין מברכים עליהם לפי שאסור להריח בהם שמא יבא לידי הרגל נשיקה או קירוב בשר:

ה. בשמים של עבודת כוכבים אין מברכין עליהם לפי שאסור להריח בהם:

ו. מסיבה של עובדי כוכבים אין מברכים על בשמים שלהם דסתם מסיבתן לעבודת כוכבים:

ז. היה הולך חוץ לדרך והריח ריח טוב אם רוב העיר עובדי כוכבים אינו מברך ואם רוב ישראל מברך:

ח. נתערב ריח שמברכין עליו בריח שאין מברכין עליו הולכים אחר הרוב:

הלכות ברכת הנסים

סימן ריח – ברכות הנעשים על הנסים, ובו ט' סעיפים

א. הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל כגון מעברות הים ומעברות הירדן ומעברות נחלי ארנון ואבני אלגביש של בית חורון ואבן שבקש עוג לזרוק על ישראל ואבן שישב עליה משה בעת מלחמת עמלק וחומת יריחו מברך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה. ובין ברכה זו ובין שאר ברכות הראיה הרי הם כשאר ברכות וכולם בהזכרת שם ומלכות:

ב. על נס שנעשה לקצת ישראל כל זמן שלא נעשה לכל ישראל או רובן ואפילו נעשה לקצת שבטים אין מברכין עליו:

ג. כל אלו הדברים אינם אלא כשרואה אותם משלשים לשלשים יום ואז הם חובה כמו בפעם ראשונה:

ד. הרואה מקום שנעשה נס ליחיד אינו מברך אבל הוא עצמו מברך שעשה לי נס במקום הזה וכל יוצאי ירכו גם כן מברכין שעשה נס לאבי במקום הזה:

ה. מי שנעשו לו נסים הרבה בהגיעו לאחד מכל המקומות שנעשה לו נס צריך להזכיר כל שאר המקומות ויכלול כולם בברכה אחת:

ו. על נס של רבו צריך לברך כשם שהוא מברך על נס של אביו. הגה: יש אומרים דהוא הדין אם רואה האדם שנעשה לו הנס מברך עליו כמו שמברך על המקום שנעשה בו הנס (אבודרהם):

ז. על נס של אדם מסויים כיואב בן צרויה וחבריו וכן על נס של אדם שנתקדש בו שם שמים כגון דניאל וחביריו מברך לפיכך הרואה גוב אריות של דניאל וככשן האש של חנניה מישאל ועזריה מברך שעשה נס לצדיקים במקום הזה:

ח. הרואה אשתו של לוט מברך שתים עליה אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם דיין האמת ועל לוט אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם זוכר הצדיקים:

ט. יש אומרים שאינו מברך על נס אלא כנס שהוא יוצא ממנהג העולם אבל נס שהוא מנהג העולם ותולדתו כגון שבאו גנבים בלילה ובא לידי סכנה וניצול וכיוצא בזה אינו חייב לברך ויש חולק וטוב לברך בלא הזכרת שם ומלכות:

הלכות ברכות הודאות

סימן ריט – ברכת הודאות היחיד, ובו ט' סעיפים

א. ארבעה צרכים להודות יורדי הים כשעלו ממנה והולכי מדבריות כשיגיעו לישוב ומי שהיה חולה ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא וסימנך וכל החיים יודוך סלה "חבוש" יסורים" יים" מדבר:

ב. ומה מברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב והשומעים אומרים מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה:

ג. צריך לברך ברכה זו בפני עשרה ותרי מינייהו רבנן דכתיב וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו ואם לא שכיחי רבנן לא יניח מלברך ונהגו לברך אחר קריאת התורה לפי שיש שם עשרה ואם בירך בפחות מעשרה יש אומרים שיצא ויש אומרים שלא יצא וטוב לחזור ולברך בפני עשרה בלא הזכרת שם ומלכות:

ד. אם בירך אחר ואמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר גמלך כל טוב וענה אמן יצא וכן אם אמר בירך רחמנא מלכא דעלמא דיהבך לן וענה אמן יצא. הגה: ואין זה ברכה לבטלה מן המברך אף על פי שלא נתחייב בברכה זו הואיל ואינו מברך רק דרך שבח והודאה על טובת חבירו ששמח בה (טור):

הנה מובא פאן ספר שו"ת ערוך אורח חיים מחולק לפרקי החודש. שמונה עמודים ליום. כך יגמור כל אורח חיים מדי חודש בתדוש. ויזכה לתינת "בן עולם הבא". נא לפרקם בנתי פנסיות ובנתי מדקשות. ובשמחות. ויזכה לתפריים וידיים. לזכות את הרבים לתינת "בן עולם הבא" על ידי לימוד "השקפה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד ו זוכה לבנים צדיקים!

ה. אם בירך אחד הגומל לעצמו ונתכוין להוציא את חברו ושמע חברו וכוון לצאת יצא אפילו בלא עניית אמן (כיון שהמברך גם כן חייב יצא האחר בלא עניית אמן) (טור):

ו. אם איחר יש לו תשלומין לברך כל זמן שירצה ונכון שלא לאחר שלשה ימים:

ז. באשכנו וצרפת אין מברכין כשהולכין מעיר לעיר שלא חייבו אלא בהולכי מדברות דשכיחי ביה חיות רעות ולסטים ובספרד נוהגין לברך מפני שכל הדרכים בחזקת סכנה ומיהו בפחות מפרסה אינו מברך ואם הוא מקום מוחזק בסכנה ביותר אפילו בפחות מפרסה:

ח. בכל חולי צריך לברך אפילו אינו חולי של סכנה ולא מכה של חלל אלא כל שעלה למטה וירד מפני שדומה כמי שהעלוהו לגרדום (פירוש מעלות שעושין דיינים לשבת כשדנין) לידון ואין הפרש בין שיש לו מיחוש קבוע ובא מזמן לזמן ובין שאינו קבוע. הגה: ויש אומרים דאינו מברך רק על חולי שיש בו סכנה כגון מכה של חלל (טור בשם הראב"ד והר"ר יוסף וכן נוהגין באשכנז):

ט. הני ארבעה לאו דוקא דהוא הדין למי שנעשה לו נס כגון שנפל עליו כותל או ניצול מדריסת שור ונגיחותיו או שעמד עליו בעיר אריה לטורפו או אם גנבים באו לו או שודדי לילה וניצול מהם וכל כיוצא בזה כולם צריכים לברך הגומל ויש אומרים שאין מברכין הגומל אלא הני ארבעה דוקא וטוב לברך בלא הזכרת שם ומלכות:

סימן רכ – הטבת הלום ותעניתו, ובו ב' סעיפים

א. הרואה הלום ונפשו עגומה עליו ייטיבנו באפי תלתא דרחימו ליה (פירוש שאוהבים אותו) ולימא באפייהו חלמא טבא חזאי ולימרו אינהו טבא הוא וטבא להוי וכו':

ב. יפה תענית לבטל חלום רע כאשר לנעורת. הגה: ודוקא בו כיום ואפילו בשבת. ועיין לקמן סימן רפ"ה:

סימן רכא – ברכת הודאת הגשמים, ובו ב' סעיפים

א. אם היו בצער מחמת עצירת גשמים וירדו גשמים מברכים עליהם אף על פי שלא ירדו עדיין כדי רביעה משירדו כל כך שרבו על הארץ שיעלו (עליהם) אבעבועות מן המטר וילכו זה לקראת

זה. הגה: ומה שאין אנו נוהגים בזמן הזה בברכת הגשמים משום דמדינות אלו תדירים בגשמים ואינן נעצרים כל כך (סמ"ג ואגור וכל בו):

ב. ומה מברך אם אין לו שדה אומר מודים אנחנו לך ה' אלהינו על כל טפה וטפה שהורדת לנו ואילו פיננו מלא שירה כים וכו' עד הן הם יודו ויברכו את שמך מלכנו וחותרם ברוך אתה ה' אל רוב ההודאות ואם יש לו שדה בשותפות עם אחר מברך הטוב והמטיב ואם אין לו שותף בשדה מברך שהחיינו. הגה: ויש אומרים דהשומע שירדו גשמים מברך הטוב והמטיב (הרשב"א):

סימן רכב – ברכת הודאת הטוב והרע, ובו ד' סעיפים

א. על שמועות שהן טובות לו לבדו מברך שהחיינו ואם הן טובות לו ולאחרים מברך הטוב והמטיב:

ב. על שמועות רעות מברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם דיין האמת:

ג. חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלמה ובנפש חפצה כדרך שמברך בשמחה על הטובה כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם כיון שמקבל מאהבה מה שגזר עליו השם נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את השם שהיא שמחה לו:

ד. מברך על הטובה הטוב והמטיב אף על פי שירא שמא יבא לו רעה ממנו כגון שמצא מציאה וירא שמא ישמע למלך ויקח כל אשר לו וכן מברך על הרעה ברוך דיין האמת אף על פי שיבא לו טובה ממנה כגון שבא לו שטף על שדהו אף על פי שכשיעבור השטף היא טובה לו שהשקה שדהו:

סימן רכג – מי שילדה אשתו, ומת מורישו, ובנה בית חדש, וקנה כלים חדשים, מה מברך, ובו ו' סעיפים

א. ילדה אשתו זכר מברך הטוב והמטיב וגם היא צריכה לברך כן. הגה: ואם מתה אשתו בלידתה מברך שהחיינו דהא ליכא הטבה לאחריני וכן אם מת האב קודם שילדתו היא מברכת שהחיינו (כן נראה לי ליישב הרשב"א סימן רמ"ה). ויש שכתבו שנהגו להקל בברכה זו שאינה חובה אלא רשות ומזה נתפשט שרבים מקילים באלו הברכות:

ב. מת אביו מברך דיין האמת היה לו ממון שירשו אם אין לו אחים מברך גם כן שהחיינו ואם יש לו אחים במקום

שהחיינו מברך הטוב והמטיב. הגה: שאין מברכין הטוב והמטיב אלא אם כן יש לו שותפות באותה טובה (טור):

ג. בנה בית חדש או קנה כלים חדשים אפילו היה לו כיוצא באלו תחלה או קנה וחזר וקנה מברך על כל פעם שהחיינו ולא דוקא חדשים דהוא הדין לישנים אם הם חדשים לו שלא היו אלו שלו מעולם ולא אמרו חדשים אלא לאפוקי אם מכרן וחזר וקנאן:

ד. בשעת הקנין יש לו לברך אף על פי שעדיין לא נשתמש בהם שאין הברכה אלא על ידי שמחת הלב שהוא שמח בקנייתן וכשילבשם מברך מלביש ערומים:

ה. קנה כלים שמשמשין בהם הוא ובני ביתו מברך הטוב והמטיב אם נתנו לו במתנה מברך הטוב והמטיב שהיא טובה לו ולנותן:

ו. על דבר שאינו חשוב כל כך כגון חלוק או מנעלים ואנפלאות (פירוש מנעלים קטנים שחופין רוב הרגל) אין לברך עליהם ואם הוא עני ושמח בהם יברך. הגה: ויש אומרים דאפילו עני אינו מברך על חלוק ומנעלים וכדומה וכן נוהגין (טור בשם תוספות ותרומת הדשן סימן ל"ו). המנהג לומר למי שלובש בגד חדש תבלה ותתחדש. ויש מי שכתב שאין לומר כן על מנעלים או בגדים הנעשים מעורות של בהמה דאם כן היו צריכים להמית בהמה אחרת תחלה שיחדש ממנה בגד אחר וכתוב ורחמיו על כל מעשיו (מהרי"ו בפסקיו). והנה הטעם חלוש מאד ואינו נראה מכל מקום רבים מקפידים על זה שלא לאמרו:

הלכות ברכות

סימן רכד – דיני ברכות פרטיות, ובו י"ג סעיפים

א. הרואה מרקוליס או שאר עבודת כוכבים אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן אך אפים לעוברי רצונו ואם רואה אותה בתוך שלשים יום אינו חוזר ומברך. הגה: והאידנא אין מברכים זאת הברכה, שהרי אנו מגודלים ביניהם ורואים אותו תמיד:

ב. הרואה מקום שנעקרה ממנה עבודת כוכבים אם הוא בארץ ישראל אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שעקר עבודת כוכבים מארצנו ואם הוא בחוצה

הנה מובא פאן ספר שו"תן ערוף אורח חיים מחולק ל'חודש' שמונה עמודים ליום. כן יגמור כל אורח חיים מדי חודש בתדשו. ויזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם ב'פתי פנסיות' וב'פתי מד'שות. ובשמות. ויזכה לחברים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי 'לימוד ה'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד ז

לארץ אומר שעקר עבודת כוכבים מהמקום הזה ואומר בשתייהן כשם שעקרת אותה מהמקום הזה כן תעקור אותה מכל המקומות והשב לב עובדיהם לעבדך. הגה: ואם נעקרה עבודת כוכבים ממקום אחד ונתנוה במקום אחר מברך על מקום שנעקרה שעקר עבודת כוכבים ועל מקום שנתנוה לשם שנתן ארך אפים (בית יוסף בשם תוספות וירושלמי):

ג. הרואה בכל הרשעה אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שהחריב בכל הרשעה. ראה ביתו של נבוכדנצר אומר ברוך שהחריב ביתו של נבוכדנצר הרשע. ראה גוב אריות או כבשן האש אומר ברוך שעשה נסים לצדיקים במקום הזה (ועיין לעיל סימן ר"ח סעיף ז')

ד. ראה מקום שיש בכבל שכל בהמה שתעבור עליו אינה יכולה לזוז משם אם לא יתנו עליה מעפר המקום הוא והוא סימן קללה לה דכתיב וטאטאתיה במטאטא (פירוש מכבדות הבית, שקוב"י בלע"ז) השמד אומר ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים:

ה. הרואה ששים רבוא מישראל ביחד אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם חכם הרזים ואם הם עובדי כוכבים ומזלות אומר (ירמיה יב) בושה אמכם חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה:

ו. הרואה חכמי ישראל אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו:

ז. הרואה חכמי אומות העולם שחכמים בחכמות העולם אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם:

ח. על מלכי ישראל (בזמן הבית) אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שחלק מכבודו ליראיו ועל מלכי אומות העולם אומר ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם:

ט. מצוה להשתדל לראות מלכים אפילו מלכי אומות העולם:

י. הרואה בתי ישראל בישובן כגון בית שני אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה. הרואה בחורבן אומר ברוך דיין האמת:

יא. הרואה בתי עובדי כוכבים בישובן אומר בית גאים יסח ה' בחורבן אומר אל נקמות ה':

יב. הרואה קברי ישראל אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וכו' ועל קברי עובדי כוכבים אומר בושה אמכם וגו':

יג. כל ברכות הראייה אם חזר וראה אותו דבר בתוך ל' יום אינו חוזר ומברך:

סימן רכה - דיני ברכת שהחיינו, ובו י' סעיפים

א. הרואה את חבירו לאחר שלשים יום אומר שהחיינו ואחר י"ב חודש מברך מחיה המתים והוא שחביב עליו הרבה ושמח בראייתו:

ב. מי שלא ראה את חבירו מעולם ושלח לו כתבים אף על פי שהוא נהנה בראייתו

אינו מברך על ראייתו. הגה: יש אומרים מי שנעשה בנו בר מצוה יברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שפטרני מעונשו של זה (מהרי"ל בשם מרדכי ובראשית רבה פרשת תולדות). וטוב לברך בלא שם ומלכות (דברי עצמו):

ג. הרואה פרי חדש מתחדש משנה לשנה מברך שהחיינו ואפילו רואהו ביד חבירו או על האילן ונהגו שלא לברך עד שעת אכילה. הגה: ומי שבירך בשעת ראייה לא הפסיד (טור). ואין לברך עד שנגמר תשלום גידול הפרי (תשובת רשב"א סימן ר"ן וכל בו). ואם לא בירך בראייה ראשונה יכול לברך בראייה שניה (אגור):

ד. אם בירך שהחיינו על שירזא"ש כשיאכל גינדא"ש חוזר ומברך שהחיינו. הגה: והם כשני מיני גודגדניות כגון ווינקשי"ל וקירש"ן וכל כיוצא בזה:

ה. אם בירך שהחיינו על הענבים כשישתה יין חדש אינו חוזר ומברך:

ו. פרי שאינו מתחדש משנה לשנה אפילו אם יש ימים רבים שלא אכל ממנו אינו מברך שהחיינו. הגה: פרי שמתחדש שתי פעמים בשנה מברכין עליו שהחיינו (בית יוסף), אבל שאין לו זמן קבוע לגידולו אין מברכין עליו (בית יוסף בשם הר"ר מנוח), לכן אין מברכין שהחיינו על ירק חדש דעומד כל השנה בקרקע (מהרי"ו):

יהודי היקר!!!

ידוע גודל מעלת הלימוד שולחן ערוך החדשי
בלשונם הקדוש של המחבר והרמ"א זי"ע
שהסכימו עליהם מן השמים!

ולשונם מסוגל לישועות גדולות!!!

אם עדיין לא הצטרפת ללומדי דף החדשי של השולחן ערוך
— הצטרף עכשיו —

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחולק לפרקים החדשים. שמונה עמודים ליום. כך יגמור כל אורח חיים מדי חודש בחדשו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בכתבי פנסיות ובכתבי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "השקפה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים עמוד ה - לחודש - עמוד ה

